

تأثیر آلودگی هوا بر غلظت فلزات سنگین (آهن، مس، روی و منگنز) در برگ درختان افرای زیتنی و چنار (مطالعه موردی: شهرستان ارومیه)

گیتا رحمانی^۱، نسرین سیدی^{۱*}، عباس بانج‌شفیعی^۱ و میرحسین رسولی صدقیانی^۲

(تاریخ دریافت: ۹۶/۴/۵؛ تاریخ پذیرش: ۹۶/۱۲/۱۵)

چکیده

فلزات سنگین از مهم‌ترین آلاینده‌های محیطی به‌شمار می‌آیند. آلودگی محیط به این مواد در نتیجه فعالیت‌های صنعتی و کاربرد سموم و غیره حاصل می‌شود. هدف از این تحقیق بررسی تأثیر آلودگی شهری بر میزان غلظت فلزات سنگین (آهن، مس، روی و منگنز) برگ درختان فضای سبز شهری ارومیه است تا مقاومت گونه‌های مورد مطالعه ارزیابی شود. بدین منظور در مرداد ۹۲ و اردیبهشت ۹۳، نمونه‌های برگ درختان افرای زیتنی و چنار از پنج منطقه با درجه آلودگی متفاوت جمع‌آوری و میزان غلظت فلزات سنگین آنها اندازه‌گیری شد. با توجه به افزایش آلودگی در سال دوم نسبت به سال اول، انباشت اغلب عناصر توسط گونه‌های مورد نظر نیز افزایش یافته بود. در نهایت، گونه چنار نسبت به گونه افرای زیتنی عناصر را از آستانه مجاز تعریف شده بیشتر انباشت کرده بود و به‌عنوان گونه مقاوم‌تری معرفی شد. همچنین گونه‌های مورد بررسی میزان انباشت عناصرشان در منطقه شاهد کمتر و در مناطق آلوده بیشتر بود بنابراین از این گونه‌ها می‌توان در تفکیک مناطق آلوده و غیرآلوده نیز استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: آلاینده، عناصر برگ، فضای سبز شهری، گیاه‌پالایی

۱. گروه جنگلداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه ارومیه

۲. گروه علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

*: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: n.seyedi@urmia.ac.ir

مقدمه

آلودگی هوا یکی از مشکلات اساسی در کلان‌شهرهای‌ها بوده و کیفیت هوای شهر تحت تأثیر خروج گازهای آلاینده از منابع متحرک و ثابت قرار گرفته که باعث تأثیر منفی بر سلامت انسان، حیوانات و گیاهان می‌شود (۳، ۷ و ۱۲). تحقیقات نشان داده است که حمل‌ونقل مهم‌ترین منبع آلودگی با منشأ انسانی است (۲۸). دود حاصل از حمل‌ونقل جاده‌ای، خطوط راه‌آهن، حمل‌ونقل هوایی و آبی منتشر شده و به‌طور عمده در تشکیل بارش اسیدی مؤثر بوده و علاوه بر این باعث تحلیل لایه اوزون استراتوسفر شده که این عامل در تغییرات اقلیمی مؤثر است. ترافیک شهری بیشترین تأثیر را در آلودگی هوا دارد که باید راهکارهایی را برای کاهش آلودگی ارائه کرد (۱۷). منابع آلودگی باعث انتشار آلاینده‌های محیطی می‌شوند که از شایع‌ترین آلاینده‌های محیطی می‌توان به مونوکسیدکربن (CO)، دی‌اکسید نیتروژن (NO₂)، دی‌اکسید گوگرد (SO₂)، اوزون (O₃) و ذرات معلق در هوا و یا ذرات ریزتر از ۱۰ میکرون (PM₁₀) اشاره کرد (۳۰). فلزات سنگین نیز از مهم‌ترین آلاینده‌های محیطی به‌شمار می‌آیند که در بین این فلزات می‌توان به سرب، کادمیوم، آهن، مس، روی، نیکل، کبالت، جیوه و نقره اشاره کرد، آلودگی محیط به این مواد در نتیجه فعالیت‌های صنعتی و کاربرد سموم و... حاصل می‌شود (۲۵). آلاینده‌ها یا به‌طور مستقیم از طریق تنفس و یا به‌طور غیرمستقیم از طریق زنجیره غذایی وارد بدن انسان می‌شوند و باعث اختلالات تنفسی و مشکلات عصبی شده و احتمال سرطان‌زایی را افزایش می‌دهند (۲۷). گیاهان به‌دلیل عدم تحرک به‌طور کامل در معرض آلودگی قرار می‌گیرند. لذا ضربه‌پذیری آنها در برابر آلاینده‌ها و سایر تنش‌های محیطی بیشتر از سایر موجودات زنده است (۲۲). به‌عنوان مثال آلاینده‌ها باعث کاهش فتوسنتز، کاهش رشد ریشه‌ها، کاهش رنگیزه‌های گیاهی، کاهش تعداد روزنه‌ها در سطح رویی و زیری برگ و کاهش تعدادی از صفات جوانه‌زنی می‌شوند (۴ و ۵). همچنین میزان قندهای محلول و کربوهیدرات‌ها در مناطق آلوده به مقدار قابل توجه کاهش می‌

یابد (۳۴). گیاه عناصر پرمصرف مانند فسفر، پتاسیم، کلسیم، سدیم و ... و عناصر کم مصرف مورد نیاز خود مانند آهن، منگنز، مس، روی، سرب و ... را یا از طریق ریشه خود از خاک می‌گیرد و یا از طریق روزنه‌های هوایی خود از هوا دریافت می‌کند. این عناصر برای گیاهان به اندازه حد کفایت مورد نیاز بوده و بیشتر از این حد برای گیاهان سمی است (۸). از طرفی آلودگی هوا میزان این عناصر را تحت تأثیر قرار داده و در گیاهانی که حد کفایت جذب عناصر بالا باشد قابلیت جذب بسیاری از این عناصر و همچنین عناصر سنگین حاصل از آلودگی در آنها بالا بوده و به مراتب مقاومت‌شان در برابر عناصر آلاینده بالاست. این گونه‌ها را، که آلودگی هوا، خاک و آب را جذب می‌کنند و در تمایز هوای آلوده و غیرآلوده به‌کار گرفته می‌شوند، گونه‌های ردیاب زیستی (Bioindicator) می‌نامند (۲۱ و ۳۱). بسیاری از گیاهان قادرند تعدادی از آلاینده‌ها را از طریق اندام‌های هوایی خود به‌خصوص برگ‌ها جذب و در خود ذخیره کنند، از این‌رو شناسایی این گونه‌ها و استفاده از آنها در قالب گیاه‌پالایی روش مناسبی برای مبارزه با آلودگی است. گیاه‌پالایی (Phytoremediation) یک تکنیک پالایشی است که شامل جذب، تغییر شکل، تجزیه، تجمع و یا تصعید آلاینده‌ها و عناصر سنگین با کمک گیاهان و زدودن آلودگی‌های هوا، آب و خاک است (۲۳ و ۳۳). این تکنیک قابلیت به‌کارگیری در سطح وسیعی داشته و دارای ارزش اکولوژیکی است (۱۴). در این میان جنگل‌های شهری نقش عمده‌ای در جلوگیری از انتشار و کاهش دی‌اکسید کربن جوی دارند و انتخاب گیاه در این مناطق از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (۱۳). لاوال و همکاران (۲۴) گونه *Azadiracta indica* را به‌دلیل توانایی بالا در جذب عناصر سنگین حاصل از آلودگی، به‌عنوان گونه مقاوم در برابر آلودگی در منطقه‌ای از نیجریه معرفی کردند. پیکزاک و همکاران (۲۹) با تحقیقی روی مقدار انباشت روی در برگ‌های درختان موجود در فضای شهری پایتخت لهستان، نشان دادند که گونه بید ۱۲۲ تا ۳۵۶ میلی‌گرم در کیلوگرم و گونه افرا ۳۷/۵ تا ۵۶/۱ میلی‌گرم در کیلوگرم

می‌شود تا گونه مقاوم‌تر به آلودگی، جهت کاشت بیشتر در فضای سبز شهری و مناطق آلوده شهر معرفی شود.

مواد و روش‌ها

موقعیت و محل اجرای پژوهش

ابتدا به منظور انتخاب مناطق مناسب برای نمونه‌برداری اقدام به بررسی میدانی پارک‌ها و فضاهای سبز واقع در شهر ارومیه شد. سپس با توجه به داشتن فاصله با مراکز آلوده کننده هوا نظیر پایانه‌های مسافری، میدان‌های پترافیک، مناطق پرجمعیت شهری و همچنین سنجش با دستگاه سنجنده سیار آلودگی هوا اقدام به انتخاب پنج منطقه از آلوده‌ترین تا پاک‌ترین منطقه به ترتیب زیر شد:

- ۱- پارک کوثر با بالاترین شدت آلودگی هوا (واقع در نزدیکی پایانه شهری)
 - ۲- پارک حجاب با شدت آلودگی کمتر از منطقه ۱ (واقع در فلکه مدرس)
 - ۳- پارک ائلر باغی با شدت آلودگی کمتر از منطقه ۲ (واقع والفجر)
 - ۴- پارک الغدیر با شدت آلودگی کمتر از منطقه ۳ (واقع در بلوار امامت)
 - ۵- پردیس شهری دانشگاه ارومیه با کمترین شدت آلودگی به عنوان منطقه شاهد (واقع در خیابان شهید بهشتی)
- سنجش آلاینده‌های هوا شامل گازهای اوزون، آمونیاک، دی اکسید گوگرد، مونوکسیدکربن و ذرات معلق در هر پنج منطقه با استفاده از دستگاه‌های سنجنده سیار (دستگاه پرتاب مدل LSI برای اندازه‌گیری گازهای آلاینده و دستگاه پرتابل مدل TSI برای اندازه‌گیری ذرات معلق) در پنج نقطه به صورت تصادفی و با سه تکرار انجام شد.

زمان، روش نمونه برداری، آماده‌سازی و تجزیه گیاه

نمونه‌برداری به روش انتخابی انجام شد. به طوری که در هر

روی در طول سال از هوا در برگ‌های خود انباشته می‌کنند. در مطالعه‌ای دیگر، غلظت سرب در برگ گیاهان افاقیا و خرزهره واقع در منطقه صنعتی قازیانتپ ترکیه ۲۰۰۰ برابر بیشتر از نواحی شاهد بود (۲۰). شعبانیان و چراغی (۶) در بررسی زیست‌پالایی فلزات سنگین توسط گونه‌های چوبی مورد استفاده در جنگلداری شهری سنجند، گزارش کردند که انباشت سرب، روی و کادمیوم در برگ بیشتر گونه‌ها در منطقه آلوده به‌طور معنی‌داری بیشتر از منطقه شاهد بود.

با توجه به نگرانی‌های اخیر که در رابطه با آلودگی هوا مطرح است توجه و چاره‌اندیشی نیز باید در ایران مدنظر باشد. به‌عنوان مثال، عطاءآبادی و همکاران (۹) تأثیر آلودگی هوا بر گونه‌های *Quercus brantii*، *Pinus eldarica* و *Cupressus arizonia* در شهر اصفهان را بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که در مناطق آلوده این شهر میزان جذب عناصر آهن، مس، نیکل و سرب توسط گونه *Cupressus arizonia* بیشتر از دو گونه دیگر بوده و این گونه ظرفیت و مقاومت بالایی در برابر آلاینده‌ها دارد و می‌توان آن را در سطح شهر اصفهان برای پالایش آلاینده‌ها به‌کار برد. از آنجا که این گونه توانسته است عناصر سنگین را در برگ‌های خود ذخیره کند برای پالایش هوای آلوده می‌تواند مناسب باشد. در این میان شهر ارومیه نیز از کلان‌شهرهای ایران به شمار می‌آید، ولی تاکنون تحقیقی در رابطه با مبارزه با آلودگی در این شهر در دسترس نیست. این شهر با مساحت ۱۰ هزار و ۵۴۸ هکتار در شمال غربی کشور واقع شده است و گونه‌های چنار و افرا زیتنی در سطح شهر ارومیه در پارک‌ها زیاد به چشم می‌خورند. چنار شاخه‌های بلند و برگ‌های زیادی دارد این ویژگی‌ها باعث شده که از این گونه در اطراف معابر و ایجاد سایه در پارک‌ها استفاده شود. برگ‌های پهن چنار این توانایی را دارند که دی‌اکسید کربن بیشتری را جذب و با انجام فتوسنتز اکسیژن بیشتری را تولید کنند. افرای زیتنی نیز دارای شاخه‌های بلند است و گونه‌ای پرکاربرد است (۱۱). در این تحقیق تأثیر آلودگی هوا بر انباشت عناصر سنگین آهن، مس، روی، منگنز در برگ گونه‌های اشاره شده، بررسی

جدول ۱. میزان آلاینده‌های اندازه‌گیری شده در مرداد ۹۲ و اردیبهشت ۹۳ در مکان‌های مورد مطالعه

CO (ppm)		SO ₂ (ppm)		PM ₁₀ (µg/m ³)		NH ₃ (ppm)		O ₃ (ppm)		آلاینده‌ها
۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۲	مناطق مورد مطالعه
۶/۰a	۷/۹a	۰/۳a	۰/۳a	۷۰/۶a	۵۸a	۳/۸a	۳/۳a	۰/۱۳a	۰/۰۹a	کوثر
۵/۵a	۷/۵a	۰/۳a	۰/۳a	۶۶/۶a	۴۶ab	۳/۶a	۳/۳a	۰/۱۲a	۰/۰۸a	حجاب
۲/۸c	-	۰/۴a	۰/۳a	۳۴/۶b	۴۵/۳ab	۳/۶a	۳/۳a	۰/۰۹ b	۰/۰۷a	انلرباغی
۳/۹b	۶/۳b	۰/۴a	۰/۳a	۶۳a	۳۴/۶b	۳/۷a	۳/۴a	۰/۱۱ab	۰/۰۸a	الغدیر
۲/۰c	۱/۵c	۰/۳a	۰/۳a	۲۳b	۲۵/۳b	۳/۶a	۲/۹b	۰/۰۸a	۰/۰۷a	پردیس شهر

در هر ستون میانگین‌های با حروف متفاوت دارای اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال ۵٪ هستند.

پارک ۵ درخت با صفات حتی‌الامکان هم‌سن، سالم، دارای تاج متقارن و بدون آفت از هر گونه (چنار و افرا زیتنی) انتخاب شدند. در دو نوبت، اواخر مرداد ۱۳۹۲ و اردیبهشت ۱۳۹۳ (در اواخر و اوایل فصل رویش)، نمونه‌های برگ از هر پایه در سه مقطع ارتفاعی و چهار جهت اصلی برداشت شدند. به‌منظور آماده کردن نمونه‌ها برای اندازه‌گیری غلظت عناصر برگ از روش هضم به روش سوزاندن خشک و ترکیب با HCl استفاده شد (۱۶). ۱۰ عدد برگ از هر پایه از بین ۳۰ برگ به‌طور تصادفی انتخاب و پس از شستشو با آب مقطر، به‌مدت ۴۸ ساعت در آن ۷۰ درجه خشک شدند (۶). سپس برگ‌های خشک، آسیاب شده و نمونه‌ها کاملاً یکنواخت شدند. در مرحله بعد برگ‌های آسیاب شده از الک ۰/۵ میلی‌متری عبور داده شده و سپس ۱ گرم از برگ آسیاب شده با دقت ۰/۰۰۱ گرم توزین و در کروزه چینی ریخته و در کوره با حرارت معمولی قرار گرفتند. دمای کوره به‌تدریج و در عرض ۲ ساعت به ۵۵۰ درجه رسیده و نمونه‌ها ۴ تا ۱۲ ساعت در این حرارت نگهداری شدند. در مرحله بعد از خاکستر به‌دست آمده با افزودن ۱۰ میلی لیتر HCl عصاره تهیه شد و میزان تمام عناصر با استفاده از این عصاره توسط دستگاه جذب اتمی اسپکترومتری (Shimadzu 6300 AA) خوانده شدند.

نتایج

نتایج سنجش آلاینده‌ها با سنجنده‌های پرتابل و ثابت در جدول ۱ نشان داده شده است. بر طبق این نتایج، میزان آلاینده‌های ازون، آمونیاک، مونوکسیدکربن، دی‌اکسید گوگرد و ذرات معلق اندازه‌گیری شده در مرداد ۹۲ در پارک کوثر (منطقه‌ای با بیشترین میزان آلودگی) حداکثر و در پردیس شهر (منطقه‌ای با کمترین میزان آلودگی) حداقل بود. میزان ازون در مکان‌های مورد مطالعه اختلاف معنی‌دار نداشت. حد استاندارد ازون ۰/۰۵ ppm (میلی‌گرم در مترمکعب) است که در کل پارک‌های مورد مطالعه بیشتر از این مقدار بود. میانگین آمونیاک در مناطق مورد مطالعه اختلاف معنی‌دار نشان داد. اختلاف میانگین ذرات معلق اندازه‌گیری شده در مکان‌های متفاوت از نظر آلودگی در سطح ۰/۰۵ معنی‌دار بود، حد استاندارد این آلاینده ۵۰ (میکروگرم در مترمکعب) است که در پارک کوثر بیشتر از این میزان مشاهده شد. مونوکسیدکربن در انلرباغی به‌دلیل خرابی دستگاه اندازه

تجزیه و تحلیل آماری

تجزیه آماری داده‌های به‌دست آمده با استفاده از نرم‌افزار

گیری نشد. حد استاندارد دی‌اکسید گوگرد $0/1$ ppm است که در کل پارک‌های مورد مطالعه بیشتر از این میزان بود. براساس نتایج سنجش آلاینده‌ها در اردیبهشت ۹۳، میزان آلاینده‌های آزون، آمونیاک، مونوکسیدکربن و ذرات معلق اندازه‌گیری شده در پارک کوثر (منطقه‌ای با بیشترین میزان آلودگی) حداکثر و در پردیس شهر (منطقه‌ای با کمترین میزان آلودگی) حداقل بود. بیشترین میزان دی‌اکسید گوگرد در ائللرباغی و الغدیر مشاهده شد. بین میانگین آزون اندازه‌گیری شده در مکان‌های مورد مطالعه اختلاف معنی‌دار وجود داشت، و میزان این آلاینده در کل پارک‌های مورد مطالعه بیشتر از حد استاندارد بود. بین میانگین آمونیاک و دی‌اکسید گوگرد در مناطق مورد مطالعه اختلاف معنی‌دار مشاهده نشد و میزان دی‌اکسیدگوگرد نیز در کل پارک‌های مورد مطالعه بیشتر از حد استاندارد بود. بین میانگین مونوکسیدکربن اندازه‌گیری شده در مکان‌های مورد مطالعه اختلاف معنی‌دار مشاهده شد. حد استاندارد مونوکسیدکربن 9 ppm است که در کلیه پارک‌های مورد مطالعه کمتر از این مقدار بود. همچنین میانگین ذرات معلق اندازه‌گیری شده در مکان‌های متفاوت نیز دارای اختلاف معنی‌دار بودند، حد استاندارد این آلاینده 50 میکروگرم در مترمکعب است که به‌جز پردیس شهر و ائللرباغی در بقیه پارک‌ها بیشتر از این میزان مشاهده شد. شایان ذکر است که آمونیاک جزء آلاینده‌های اصلی نبوده و میزان استاندارد آن تعریف نشده است.

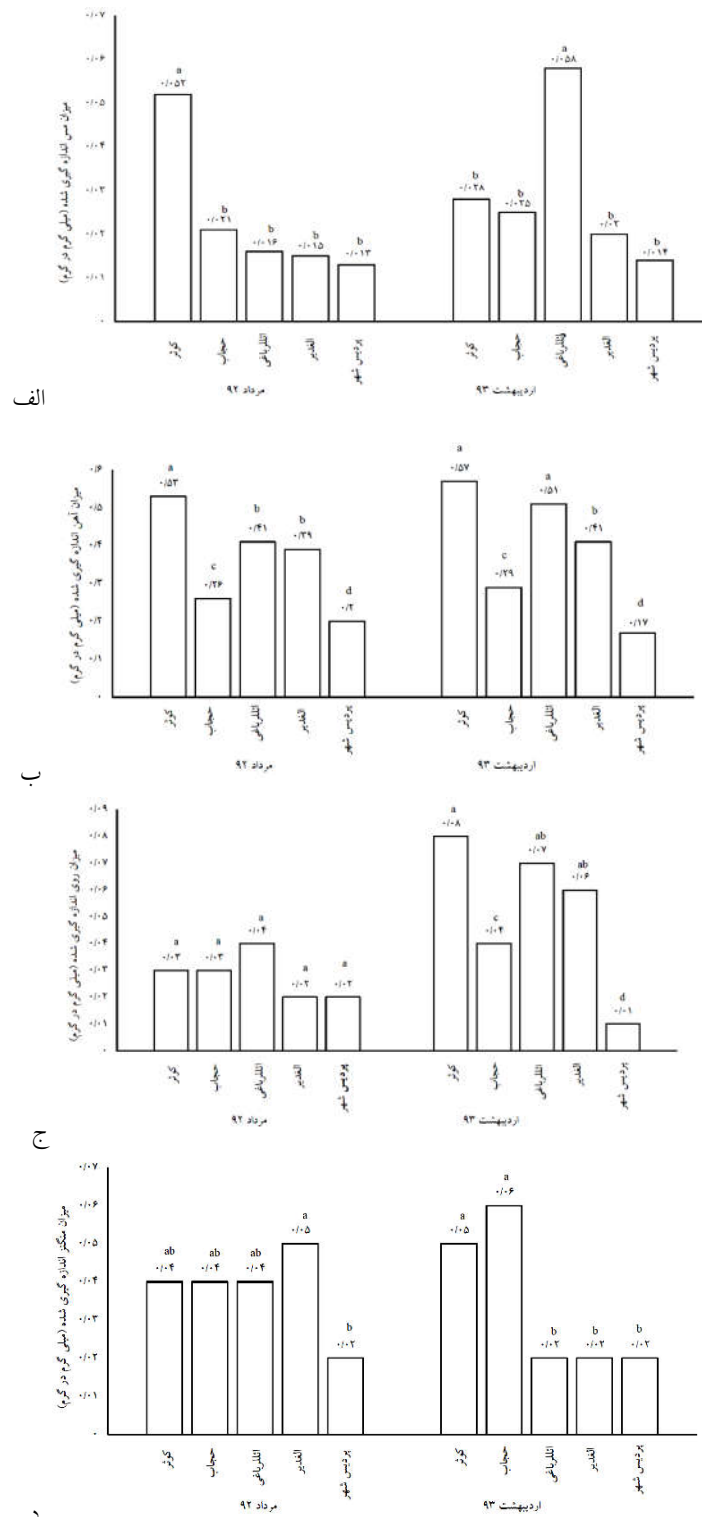
نتایج تجزیه برگ افرای زیتی

مطابق شکل ۱، میانگین غلظت مس در آلوده‌ترین منطقه (پارک کوثر) بیشترین مقدار را در مرداد ۹۲ نسبت به سایر مناطق داشت و این اختلاف معنی‌دار بود. بیشترین میزان غلظت مس در اردیبهشت ۹۳ در پارک ائللرباغی مشاهده شد که با سایر مناطق اختلاف معنی‌دار داشت. مقدار غلظت مس در پارک کوثر در اردیبهشت ۹۳ نسبت به مرداد ۹۲ به‌طور معنی‌داری (در سطح $0/05$) کاهش یافته است. ولی افزایش غلظت مس در اردیبهشت ۹۳ در مکان‌های دیگر، به‌جز پارک ائللرباغی، معنی‌دار نبود.

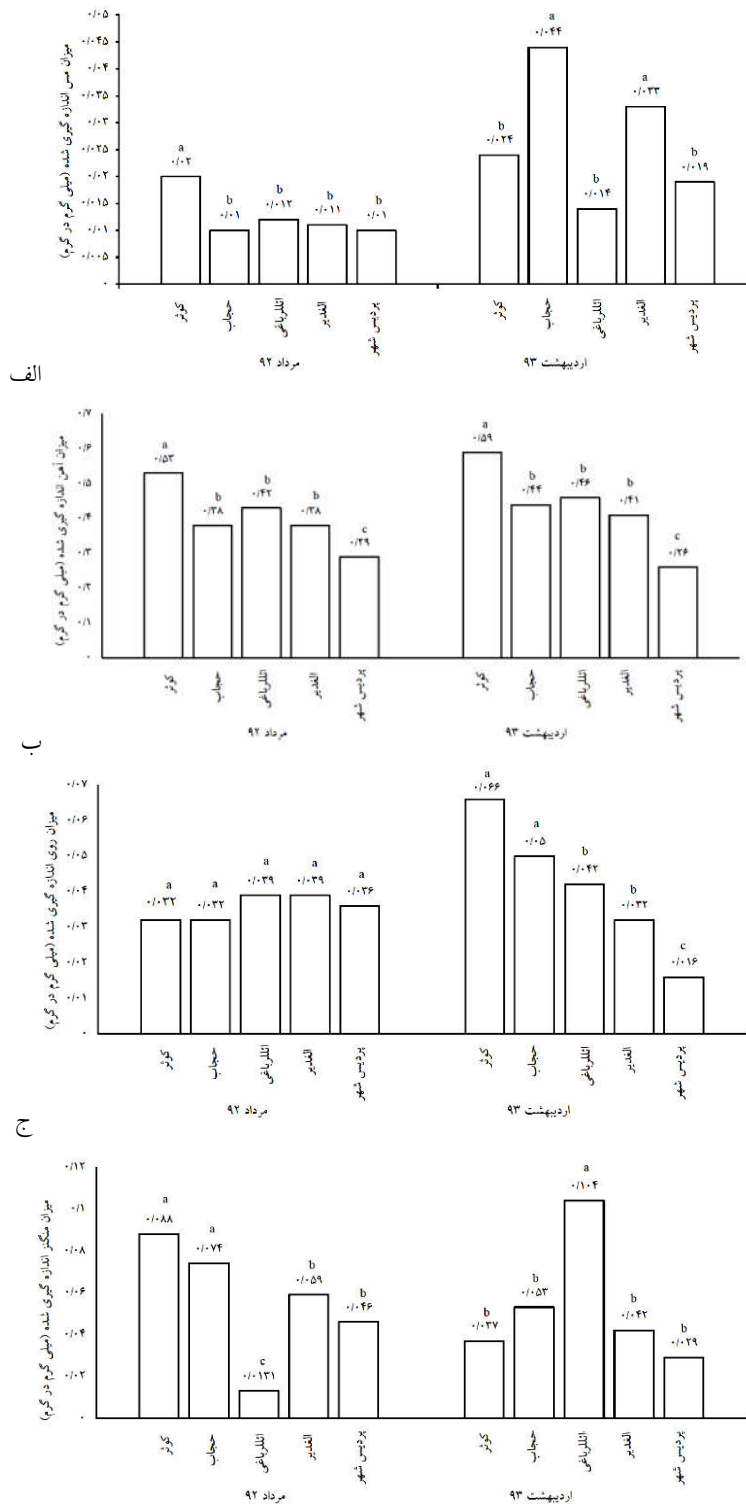
بیشترین میزان غلظت میانگین آهن نیز در هر دو دوره در پارک کوثر مشاهده شد و اختلاف آن با سایر مناطق (به‌جز پارک ائللرباغی در اردیبهشت ۹۳) معنی‌دار بود. میانگین غلظت آهن برگ افرای زیتی در اردیبهشت ۹۳ نسبت به مرداد ۹۲ در پارک‌های حجاب، کوثر، ائللرباغی و الغدیر افزایش یافته است که این افزایش فقط در پارک حجاب معنی‌دار بود. همچنین کاهش میزان غلظت آهن در پردیس شهر نیز در اردیبهشت ۹۳ نسبت به مرداد ۹۲ معنی‌دار نبود. میزان غلظت روی در مرداد ۹۲ بین مناطق مختلف تفاوت معنی‌دار نشان نداد در حالی که در اردیبهشت ۹۳ میزان غلظت روی در پارک کوثر بیشترین مقدار بود و با پارک حجاب و پردیس شهر اختلاف معنی‌داری داشت. همچنین میانگین غلظت روی در اردیبهشت ۹۳ نسبت به مرداد ۹۲ در پارک‌های حجاب، کوثر، ائللرباغی و الغدیر افزایش و در پردیس شهر کاهش یافته است که این تغییرات در کل مناطق مورد مطالعه در سطح $0/05$ معنی‌دار بود. میزان غلظت منگنز نیز در مرداد ۹۲ در مناطق مختلف تقریباً یکسان بود (به‌جز در پردیس شهر که کمترین مقدار را داشت) ولی در اردیبهشت ۹۳ به ترتیب در پارک حجاب و کوثر بیشترین مقدار را داشت که با سایر مناطق اختلاف معنی‌دار مشاهده شد. میانگین غلظت منگنز در پارک‌های حجاب، کوثر، در اردیبهشت ۹۳ افزایش و همان‌طور که ملاحظه می‌شود در پردیس شهر، ائللرباغی و الغدیر کاهش یافته است ولی این تغییرات در هیچ‌کدام از مناطق مورد مطالعه معنی‌دار نبود (شکل ۱).

نتایج تجزیه برگ چنار

مطابق شکل ۲، بیشترین میزان غلظت مس در مرداد ۹۲، در آلوده‌ترین منطقه (پارک کوثر) مشاهده شد که با سایر مناطق اختلاف معنی‌داری نشان داد. ولی در اردیبهشت ۹۳ بیشترین میزان غلظت مس به ترتیب به پارک‌های حجاب و الغدیر تعلق داشت که با مناطق دیگر اختلاف معنی‌دار داشتند. میانگین غلظت مس در اردیبهشت ۹۳ در کلیه مناطق افزایش یافته است. این افزایش در پارک‌های حجاب و الغدیر در سطح ۵ درصد

شکل ۱. غلظت فلزات سنگین (الف: مس، ب: آهن، ج: روی، د: منگنز) برگ افرای زیتنی در دو دوره نمونه‌برداری از مکان‌های مورد مطالعه (در هر دوره زمانی میانگین‌های با حروف متفاوت دارای اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال ۵٪ هستند)

شکل ۲. غلظت فلزات سنگین (الف: مس، ب: آهن، ج: روی، د: منگنز) برگ چنار در دو دوره نمونه برداری از مکان‌های مورد مطالعه (در هر دوره زمانی میانگین‌های با حروف متفاوت دارای اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۵٪ هستند)

معنی دار ولی در پارک‌های دیگر اختلاف معنی دار مشاهده نشد. میانگین غلظت آهن در هر دو دوره در پارک کوثر به صورت معنی داری بیشتر از سایر مناطق بود. مقایسه میانگین غلظت آهن برگ چنار در دو دوره نمونه‌برداری نشان داد که میانگین غلظت آهن در اردیبهشت ۹۳ در پارک‌های حجاب، کوثر، ائللرباغی و الغدیر افزایش و در پردیس شهر کاهش یافته است و این اختلاف فقط در پارک کوثر از نظر آماری معنی دار بود. میزان غلظت روی در مرداد ۹۲ بین مناطق مختلف تفاوت معنی دار نشان نداد در حالی که در اردیبهشت ۹۳ میزان غلظت روی به ترتیب در پارک کوثر و حجاب بیشترین مقدار بود و با سایر مناطق اختلاف معنی داری داشت. میانگین غلظت این عنصر در پارک‌های حجاب، کوثر و ائللرباغی در اردیبهشت ۹۳ بیشتر و در پارک الغدیر و پردیس شهر کمتر از مرداد ۹۲ بود. این تفاوت‌ها در دو دوره نمونه‌برداری در تمام مناطق مورد مطالعه به جز الغدیر در سطح ۵ درصد معنی دار بود. میزان غلظت منگنز در مرداد ۹۲ به ترتیب در پارک‌های کوثر و حجاب بیشترین مقدار بود که با مناطق دیگر تفاوت معنی دار نشان داد در حالی که در اردیبهشت ۹۳ بیشترین مقدار در پارک ائللرباغی مشاهده شد که با سایر مناطق اختلاف معنی دار داشت. در نهایت میانگین غلظت منگنز در اردیبهشت ۹۳ در کلیه پارک‌های مورد مطالعه به جز ائللرباغی کاهش یافته که این کاهش از نظر آماری معنی دار نبوده است ولی در پارک ائللرباغی نسبت به مرداد ۹۲ افزایش معنی دار یافته است (شکل ۲).

بحث و نتیجه‌گیری

توانایی انباشت فلزات سنگین در گونه‌های گیاهی مختلف می‌تواند متفاوت باشد، که این پدیده به احتمال زیاد به صفات فیزیولوژیک گونه‌ها مربوط است، همچنین رفتار یک گونه در میزان انباشت فلزات مختلف نیز متفاوت است (۶). عنصر مس در زمره عناصر ضروری کم مصرف برای گیاهان است. حد مجاز آن در بافت‌های گیاهی ۳۰-۵ میکروگرم در گرم است. هرگاه غلظت مس در بافت‌های گیاهی از گستره ۳۰-۲۰

میکروگرم در گرم (۰/۰۲ تا ۰/۰۳ میلی گرم در گرم) تجاوز کند گیاه تحت تأثیر سمیت قرار می‌گیرد (۸). برای فلز مس نتایج نشان داد که غلظت این عنصر در برگ گونه‌های افرا و چنار در مکان‌های مورد مطالعه به ترتیب بین ۰/۱۳ تا ۰/۵۸ و ۰/۰۱ تا ۰/۴۴ میلی گرم در گرم متغیر بوده است. هر دو گونه عنصر مس را بیشتر از حد مجاز در برگ‌های خود ذخیره کرده‌اند. البته در مناطق آلوده میزان ذخیره مس توسط برگ افرا بیشتر بود. زیرا طبق تحقیقات انجام شده، در مناطق آلوده و پرتراфик، میزان مس به دلیل اکسیداسیون روغن، سائیدگی لاستیک و لنت ترمز اتومبیل‌ها بیشتر است (۱۵، ۱۸ و ۲۶). همچنین مشخص شد که مس توسط گردوغبار جابه‌جا شده و باعث آلودگی گیاهان مناطق مورد نظر شده است. آهن یکی از عناصر ضروری کم مصرف گیاهان است که گیاهان بدون وجود آن قادر به تکمیل چرخه حیاتی خود نیستند. اما وجود همین عنصر در مقادیر بالاتر از حد مجاز برای گیاهان سمی است. حد کفایت این عنصر برای بیشتر گیاهان ۵۰-۵۰۰ میکروگرم در گرم (۰/۰۵ تا ۰/۵ میلی گرم در گرم) و حد بحرانی آن ۵۰ میکروگرم در گرم برای بیشتر گیاهان گزارش شده است (۸). در این مطالعه فلز آهن نیز در گونه افرای زیتتی (۲۰/۰ تا ۰/۵۷ میلی گرم در گرم) و چنار (۲۶/۰ تا ۰/۵۹ میلی گرم در گرم) بیشتر از حد کفایت بود. میانگین آهن ذخیره شده در گونه چنار بیشتر از حد مجاز گزارش شده توسط عبادی و هنرجو (۸) بود. روی نیز یکی از عناصر کم مصرف ضروری برای گیاهان است. حد مجاز روی در بافت‌های گیاهی ۱۰۰-۲۰ میکروگرم در گرم (۰/۰۲ تا ۰/۱ میلی گرم در گرم) است (۱۹). در گونه افرا غلظت روی بین ۰/۰۱ تا ۰/۰۸ میلی گرم در گرم و در گونه چنار بین ۰/۰۱ تا ۰/۰۶۶ میلی گرم (در گرم) در مکان‌های مورد مطالعه (مطالعه) متغیر بوده که در هر دو گونه در حد مجاز است. منگنز نیز از عناصر ضروری برای گیاهان بوده و حد مجاز این عنصر در بافت‌های گیاهی ۳۰۰-۲۰۰ میکروگرم در گرم (۲/۰ تا ۰/۳ میلی گرم در گرم) است (۸). غلظت منگنز در گونه افرا و چنار کمتر از حد مجاز و به ترتیب بین ۰/۰۲ تا ۰/۰۶ میلی گرم در

گرم و ۰/۰۱ تا ۰/۱ میلی گرم در گرم متغیر بود. منگنز در هوا نیز از لنت ترمز منشا گرفته (۱۵) بنابراین می توان نتیجه گرفت که در مناطق پرتراپیک و آلوده میزان غلظت این عنصر بیشتر است. نتایج تحقیق حاضر نیز غلظت بالای منگنز را در مناطق با آلودگی بیشتر نشان داد و تغییرات این عنصر بین مکان های متفاوت از نظر آلودگی در سطح ۰/۰۵ معنی دار بود. ساودیس و کریستالیدیس (۳۲)، نیز غلظت بالای عناصر سنگین را در گیاهان با افزایش آلاینده ها در مناطق شهری گزارش کردند.

در پژوهش حاضر، غلظت عنصر مس در مرداد ۹۲ در هر دو گونه در آلوده ترین منطقه تفاوت معنی داری با سایر مناطق داشت در حالی که این عنصر در اردیبهشت ۹۳ آلوده ترین منطقه را از بقیه مناطق تفکیک نکرد. غلظت عنصر آهن در هر دو گونه و در هر دو زمان نمونه برداری، منطقه آلوده را از سایر مناطق تفکیک کرد. آلوده ترین منطقه در هیچ یک از گونه ها در دو زمان براساس غلظت عنصر روی از سایر مناطق تفکیک نشد. غلظت منگنز در گونه آفرای در هر دو زمان در آلوده ترین منطقه با سایر مناطق تفاوت معنی دار داشت در حالی که غلظت این عنصر برای گونه چنار فقط در مرداد ۹۲ براساس درجه آلودگی متفاوت بود. عظیمپور و همکاران (۱۰)، در تحقیق مشابه که در کرمانشاه بر گونه های زبان گنجشک، نارون چتری و بید سفید در سه دوره اردیبهشت، مرداد و مهر انجام دادند عنوان کردند که بین غلظت عناصر در زمان های متفاوت آماربرداری اختلاف معنی دار وجود ندارد. امینی و همکاران (۱)، به منظور بررسی جذب آلودگی افاقیا در شهر اصفهان تحقیقی انجام دادند و بین میزان جذب آلودگی در شهریور و خرداد ماه اختلاف معنی دار گزارش نکردند ولی نتایج تحقیق حاضر نشان داد که، برای تفکیک مناطق از نظر درجه آلودگی، جمع آوری برگ ها در انتهای فصل رویش نتایج بهتری خواهد داشت. با توجه به اینکه جذب عناصر در گیاهان پدیده فعال فیزیولوژیک است، لذا در ماه های گرم سال با افزایش دما و تنفس، میزان جذب افزایش می یابد. همچنین به دلیل شرایط جوی از جمله کاهش وزش باد و بارندگی طی فصل گرم، میزان جذب از طریق گیاه در تابستان بیشتر از بهار است (۲).

غلظت عنصر مس در گونه آفرای زینتی بیشتر از گونه چنار مشاهده شد. ولی غلظت عناصر آهن، روی و منگنز در گونه چنار بیش از آفرای بود. که می تواند به دلیل اندازه برگ گونه چنار نسبت به آفرای زینتی باشد زیرا سطح برگ ها در نگهداری فلزات سنگین مؤثر است (۲). غلظت فلزات سنگین مس و آهن در گونه های آفرای زینتی و چنار بیشتر از حدکفایت بوده و این بدین معنی است که این گونه ها از نظر بیوشیمیایی مقاوم به آلودگی هستند. ولی باید این نکته را مدنظر قرار داد اگرچه چنار پایه مقاومی است ولی در سطح برگ این گونه گردوخاک زیادی جذب شده که خود باعث آلودگی هوا می شود. البته باید خاطر نشان شد علاوه بر اینکه عناصر از طریق هوا وارد برگ ها می شوند عناصر موجود در خاک هم میزان عناصر برگ را تحت تأثیر قرار می دهند و باید این عامل نیز مدنظر قرار گیرد. آلاینده های هوا به وسیله باران یا ته نشین شدن وارد خاک شده و گیاه آن را از طریق آب، خاک و هوا جذب خواهد کرد. در این بررسی با توجه به اینکه پوشش گیاهی کلیه مناطق مورد مطالعه دست کاشت بوده و اصولاً خاک این مناطق یکسان است می توان عامل هوا را بین مناطق مختلف متفاوت دانست. به طور کلی گونه های چنار و آفرای زینتی در مناطق آلوده نسبت به مناطق غیر آلوده فلزات سنگین را بیشتر ذخیره کرده اند در نتیجه این گونه ها توانایی تفکیک مناطق آلوده و غیر آلوده شهر ارومیه را دارا هستند و می توان از این دو گونه به عنوان ردیاب زیستی استفاده کرد.

نتیجه گیری کلی

این مطالعه نشان داد که درخت چنار نسبت به گونه آفرای زینتی پتانسیل انباشت مقادیر بیشتری از فلزات سنگین را در برگ خود داراست و در شرایط کیفیت هوای آلوده نیز مقاومت خوبی از خود نشان می دهد. از آنجایی که میزان انباشت فلزات سنگین گیاهان مورد مطالعه در مناطق شاهد کمتر و در مناطق آلوده تر بیشتر بود لذا با بررسی میزان انباشت این عناصر در برگ این درختان می توان مناطق آلوده را از مناطق غیر آلوده تفکیک نمود.

منابع مورد استفاده

۱. امینی، ح. ۱۳۸۸. ارزیابی تعدادی از گونه‌های درختی از نظر زیست ردیابی فلزات سنگین و شاخص تحمل آلودگی. نشریه علوم خاک ۴(۱۲): ۲۳-۲۸.
۲. پورخیز، ع. ر.، ز. شیروانی و م. ق. قادری. ۱۳۹۳. زیست ردیابی آلودگی هوای مناطق شهری با استفاده از گونه‌های چنار و زبان‌گنجشک (مطالعه موردی: شیراز). مجله محیط‌شناسی ۴۱(۲): ۳۶۰-۳۵۱.
۳. داوری، ع. ا.، دانه‌کار، ن. خراسانی و آ. جوانشیر. ۱۳۸۹. بررسی تجمع فلزات سنگین در برگ، ریشه و رسوب درختان حرا در استان بوشهر. نشریه محیط زیست طبیعی ۶۳(۳): ۲۶۷-۲۷۷.
۴. رشیدی، ف. ع. جلیلی، س. بابایی و خ. ثاقب طالبی. ۱۳۸۹. واکنش آناتومی برگ زبان گنجشک در برابر گازهای آلاینده. مجله جنگل ایران ۳(۲): ۱۴۳-۱۳۳.
۵. شریعت، آ. م. عصاره و ع. قمری زارع. ۱۳۸۹. اثر کادمیم بر روی برخی پارامترهای فیزیولوژی *Eucalyptus occidentalis*. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی ۱۴(۵۳): ۱۵۳-۱۴۵.
- ۶- شعبانیان، ن. و ج. چراغی. ۱۳۹۲. مقایسه زیست پالایی فلزات سنگین توسط گونه‌های چوبی مورد استفاده در جنگلداری شهری سندج. فصلنامه تحقیقات جنگل و صنوبر ایران ۲۱(۱): ۱۶۵-۱۵۴.
۷. شهابی، ر. د. هاشم‌آبادی و م. عطاآبادی. ۱۳۹۱. جمع‌آوری آلودگی‌های اتمسفری و فلزات سنگین توسط گیاهان زینتی شهر اصفهان. نشریه گیاهان زینتی و باغبانی ۲(۴): ۲۶۳-۲۵۷.
۸. عبادی، م. ج. و ن. هنرجو. (مترجم). ۱۳۸۲. مرجع عناصر کمیاب (جزئی). کتاب مرجع. جهاد دانشگاهی دانشگاه مشهد، ۲۳۶ ص.
۹. عطاآبادی، م. م. هودجی و پ. نجفی. ۱۳۸۹. زیست ردیابی فلزات سنگین به وسیله گیاهان رویش یافته در منطقه صنعتی فولاد مبارکه اصفهان. محیط‌شناسی ۳۵(۵۲): ۹۲-۸۳.
۱۰. عظیمپور، ث. ب. پیلهور، ا. شیروانی، و. بایرامزاده و م. احمدی. ۱۳۹۲. گیاه پالایی سه گونه درختی زبان‌گنجشک، نارون‌چتری و بید سفید (*Fraxinus rotundifolia*, *Ulmus densa*, *Salix alba*) نسبت به فلز سنگین نیکل (مطالعه موردی: پالایشگاه نفت کرمانشاه). مجله جنگل ایران ۵(۲): ۱۵۰-۱۴۱.
۱۱. مظفریان، و. ۱۳۸۳. درختان و درختچه‌های ایران. انتشارات فرهنگ معاصر چاپ سوم تهران، ۹۹۱ ص.
۱۲. نصراللهی، ز. و م. غفاری. ۱۳۸۹. آلودگی هوا و عوامل مؤثر بر آن. فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی ۱۰(۳): ۹۵-۷۵.
۱۳. ورامش، س. م. حسینی و ن. عبدی. ۱۳۹۰. برآورد نیروی جنگل شهری در ترسیب کربن اتمسفری. مجله محیط‌شناسی ۳۷(۵۷): ۱۱۳-۱۲۰.
14. Campos, V. M., I. Merino, R. Casado, L. F. Pacios and L. Gomez. 2008. Phytoremediation of organic pollution: A review. *Spanish Agriculture Research* 6: 38-47.
15. Celik, A. and A. Aslihan. 2004. Determining the heavy metal pollution in Denizli (Turkey) by using *Robinia pseudoacacia* L. *Environment International* 31(1): 105-112.
16. Chapman, H. D. and P. F. Pratt. 1962. Methods of analysis for soil, plants and waters. *Soil Sciences* 93(1): 68-75.
17. Convile, R. N., E. J. Hutchinson, J. S. Mindell and R. F. Warren. 2001. The transport sector as a source of air pollution. *Atmospheric Environment* 35: 1537-1565.
18. Harrison, R. M. and M. B. Chirawi. 2004. The assessment of air and soil as contributors of some trace metals to vegetable plants. Use of a filtered air growth cabinet. *Science of the Total Environment* 83: 13-34.
19. Kabata -Pendias, A. and H. Pendias. 1992. Trace Element in Soil and Plants. Boca Raton Florida CRC, 365 p.
20. Kaya, G., N. Okumus and M. Yaman. 2010. Lead, Cadmium and Copper concentration in leaves of *Nerium*

- oleander* L. and *Robinia pseudoacacia* L. as biomonitors of atmospheric pollution. *Fresenius Environmental Bulletin* 19(4a): 98-103.
21. Khattak, M. and R. Jabeen. 2012. Detection of heavy metals in leaves of *Melia azedarh* and *Eucalyptus citriodora* as biomonitoring tools in the region of Quetta Valley. *Pakistan Journal of Botany* 44: 675-681.
 22. Korori, S., H. Valipour, S. Shabestani, A. Shirvany and M. Matinizadeh. 2010. A 25-year monitoring of air pollution accomplished by plane tree species in Tehran. *International Journal of Environmental and Ecological Engineering* 4(9): 401-404.
 23. Kurteva, M. K. 2009. Comparative study on *Plantago major* and *P. lanceolata* as bioindicator of the pollution. *Phytologia Balkanica* 15: 261-271.
 24. Lawal, A. O., S. M. Batagarawa and O. D. Oyeyinka. 2011. Estimation of heavy metals in neem tree leaves along high way in kastina state of Nigeria. *Environmental Managemant* 15(2): 327-330.
 25. Lewandowski, I., U. Schmidat and A. Iondo. 2005. The economic value of the phytoremediation function by the example of cadmium remediation by willow (*Salix* spp). *Agricultural system* 89: 68-89.
 26. Monaci, F., F. Moni, E. Lanciotti, D. Grechi and R. Bargagli. 2000. Biomonitoring of airborne metals in urban environments: New trace of emission in place of lead. *Environmental Pollution* 107: 321- 327.
 27. Pascal, M., M. Corso, O. Chanel, C. Badaloni, S. Henschei, K. Meister, D. Haluza and S. Medina. 2013. Assessing the public health impacts of urban air pollution in 25 European cities. *Science of the total Environmental* 44: 390-400.
 28. Petron, T. S. 2011. Biomonitoring study of air pollution with *Betula pendule* from Plovdiv. Bulgaria. *Ecologia Balkanica* 3: 1-10.
 29. Piczak, K., A. Lesniewic and W. Zyrnicki. 2003. Metal concentration in deciduous tree leaves from urban Arasin Poland. *Environmental monitoring and assessment* 86: 273-287.
 30. Rai, R., M. Rajput and M. Agrawal. 2011. Gaseous air pollution. *Scientific Research Banaras Hindu University* 55: 77-102.
 31. Ravikumar, M., P. Sarita, G. J. Naga Raju and S. Bhuloka Reddy. 2013. Trace element accumulation the leaves of (*Azadirachta indica*) and (*Pongania glabra*) collected from different. *Environmental sites Environmental research and Development* 3: 1209-1215.
 32. Sawdis, T. and P. Krystalidis. 2012. A study of air pollution with heavy metals in Athens city and Attica basin using evergreen trees as biological indicator. *Biologic Trace Element* 148: 396- 408.
 33. Sridhar Susarla, A. and S. McCutcheon. 1998. Phytoremediation. An ecological solution to organic chemical contamination. *Ecological Engineering* 18: 647-658.
 34. Tzvectova, N. and D. Kolarov. 1996. Effect of air pollution on carbohydrate and nutrient concentrations in some deciduous tree species. *Plant Physiology* 22: 53-63.